

være Skygge af Tvivl om, at Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet — thi det skal være med Samtykke af Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet — maa ansee sig fuldkommen berettiget til, efter denne Bestemmelse, naar der andrages derpaa fra Skoleraadet, at tilstede Anskaffelsen af Bøger, eller Afholdelsen af saadanne Forelæsninger, som den sidste ærede Rigsdagsmand sigtede til. Det er aabenbart, at Skolevæsenet ogsaa derigjennem vil kunne fremmes, og at saadanne Foranstaltninger altsaa ville have „Betydning for Kredens Skolevæsen“. Det er et saa vidtstrakt, om man vil vagt og ubestemt, Begreb, som her er benyttet „at have Betydning for Kredens Skolevæsen,“ at man vanffelig skal kunne paavise nogen Foranstaltning, hvorpaa der her fornuftigviis kan tænkes, som ikke skulde kunne gaae ind derunder. Man vil maaskee sige, at det var en slem Feil ved Bestemmelsen, hvis man saaledes kunde hense alle Muligt derunder; men den har den naturlige Begrændsning i sig selv derved, at Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet og Skolefondens Bestyrelse skulle være enige om denne Benyttelse af Skolefondens Midler. Dette betrygger for, at Bestemmelsen skulde kunne udstrækkes alfor meget i det Ubestemte, ligesom der paa den anden Side ikke er Skygge af Tvivl om, at enhver Foranstaltning, hvorom de ere enige, vil kunne føres ind derunder. Derimod er det ganske vist, at, naar man vil tage den ærede Rigsdagsmands Forslag strengt efter Ordene, saaledes altsaa, at Bidragene kun skulde kunne ydes til saadanne Foranstaltninger, som „vilde fremme almindelig Dplysning“, saa kan deri ligge noget mere Bestemt, end man med Sikkerhed kan paatage sig at garantere for —, da det ikke vil være let forud at vide, om en Foranstaltning virkelig vil fremme almindelig Dplysning. Men under enhver Omstændighed er der ganske sikkert ikke opnaaet Noget ved Forandringen, da der ikke derigjennem vil kunne opnaaes nogen Bemyndigelse, som ikke allerede kan faaes efter den Redaction, som nu findes i Lovforslaget. Det er derfor temmelig ligegyldigt, hvilken Affattelse man bestemmer sig for; dog troer jeg

ikke, at det i nogen Maade er nødvendigt at foretage en Forandring.

J. F. Petersen: Jeg har heller ikke anseet Forslaget for synderlig andet end en Forandring i Redactionen, et andet Udtryk for den samme Tanke. Jeg troede kun, at det var en Betegnelse, der mere passede ligeoverfor de mulige Foranstaltninger, det kunde være ønskeligt paa sine Steder at iværksætte. Jeg er for Diebliffet ikke bemyndiget til at tage Forslaget tilbage, men jeg indrømmer, at det, efter Ministerens sidste Udtalelse er temmelig ligegyldigt om det vedtages eller forkastes.

Frolund: Jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til Slutningen af den 1ste Paragraph og de Endringsforslag, som ere stillede dertil. Den ærede Kultusminister har stillet et Forslag til Slutningen af § 1, hvortil jeg har tilladt mig at stille et Forslag, som aldeles tilfældig stemmer med et andet Forslag, der er stillet af den ærede Ordfører. Hensigten med at faae det Forslag optaget, som jeg har tilladt mig at foreslaae, har ingenlunde været den, at skaffe en Udvei til, at Skolen ikke skulde blive overfyldt med Børn — det har jeg aldrig tænkt paa, men kun den, at hjemle Befolkningen en Ret, som jeg troer er naturlig og som den tildeels allerede har i Lovgivningen. Derfor har jeg ønsket, at faae denne Bestemmelse ind, og derfor har jeg ønsket, at det kunde overlades til Bøerne selv, uden at conferere derom med Ministeren. Jeg har troet, at det var saameget naturligere, som det jo allerede er overdraget Sogneforstanderskaberne og Skolecommissionen, at føre Tilfyn med, at Børnene faae en ordentlig Underviisning. De kunne lade dem være hjemme, om de ville, og de kunne kalde dem til Skolen, om de ville. Jeg har derfor troet, at man med Hensyn til disse smaa Børn godt kunde lade Magten ligge hjemme, og det er altsaa med Hensyn til at hjemle Befolkningen denne Ret, som jeg troer den har, at jeg har tilladt mig at stille dette Forslag. Naar den ærede Kultusminister forøvrigt gaaer mig meget stærkt paa Livet, saa har jeg jo ikke no-